

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/80/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010181
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6716010181.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Slavoj Sendeckého a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného Y. O. na verejnom zasadnutí dňa 19. septembra 2018 za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 28.03.2018, sp.zn. 3T/45/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Y. O. podľa § 285 písm. b) Tr.por. oslobodený spod obžaloby za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 12.01.2015 na prevádzke spoločnosti 1. TOP automobile spol. s r.o. na Ul. Jesenského 91, vo Zvolene ako J. tejto spoločnosti, so sídlom Zvolenská cesta 14084/179, Banská Bystrica, IČO: 46 655 581 uzatvoril ako budúci predávajúci s budúcim kupujúcim H. O. Zmluvu o budúcej kúpnej zmluve podľa § 262 a nasl. Obchodného zákonníka týkajúcu sa budúcej kúpy ojazdeného motorového vozidla zn. Suzuki Grand Vitara, 1.9 DDiS, rok výroby 2006 v maximálnej cene 5.650,- Eur a s ústne dohodnutým termínom dovezenia vozidla do jedného týždňa, pričom už v čase podpisu zmluvy nemal túto v úmysle splniť, následne H. O. spolu so svojou manželkou L.. J. O. z účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX previedol na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX uvedený v zmluve dohodnutú zálohu vo výške 5.650,- Eur na účel dovozu vozidla z Talianska, avšak obžalovaný vozidlo H. O. do jedného týždňa a ani doposiaľ nedodal a zálohu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 5.650,- Eur,

pretože tento skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr.por. súd poškodeného H. O. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto oslobodzujúcemu rozsudku podal okresný prokurátor v zákonnej lehote priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie proti jeho obidvom výrokom, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 21.05.2018. Najskôr poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresným súdom, ktoré podrobne rozobral a popísal jednotlivé vykonané dôkazy, pričom uviedol, že ak ide o súkromnoprávny vzťah, je predovšetkým na samotných účastníkoch, aby dbali na ochranu svojich majetkových záujmov a postupovali obozretné. Prípadný trestnoprávny postih obžalovaného by bol len kriminalizáciou súkromnoprávneho vzťahu, čo je neprijateľné, keďže by sa takýmto spôsobom len nahrádzala nevyhnutná miera opatrnosti poškodeného ako druhého účastníka tohto vzťahu. Bolo nepochybným, že poškodený má obťažne postavenie a nebolo namieste schvaľovať postup obžalovaného, avšak trestný postihom nie je možné nahrádzať inštitúty iných právnych odvetví. Okresný súd v konečnom dôsledku poukázal na to, že nebol preukázaný úmysel obžalovaného uviesť poškodeného do omylu, teda nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu. Okrem toho,

podľa ustanovení predmetnej zmluvy mal predávajúci lehotu na jej naplnenie po výzve kupujúceho až do 12.01.2017, preto neobstojí tvrdenie, že účastníci zmluvy sa dohodli na dovezení vozidla do jedného týždňa od podpisu zmluvy, najmä, ak zmeny alebo doplnky k zmluve bolo možné urobiť len písomnou formou. Obžaloba bola teda podaná predčasne, a ak aj predmetná zmluva bola poškodeným vypovedaná, táto skutočnosť nebola jednoznačne preukázaná, pretože nebolo s istotou zistené, že by takáto výpoveď bola predávajúcemu doručená.

S takouto argumentáciou okresného súdu sa odvolateľ nestotožnil, pretože vykonané dôkazy boli vyhodnotenú len jednostranne v prospech obžalovaného a tieto, práve naopak, dostatočne preukazujú, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky žalovaného prečinu. Obžalovaný nepoprel uzavretie predmetnej zmluvy, ako aj prisľúbenie dodania požadovaného vozidla a prevzatie zálohy 5.650,- Eur. Preukazoval, že vozidlo mienil dodať, avšak lehota na jeho dodanie bola dva roky, napriek tomu, keď vozidlo nedodal, tak pred jej uplynutím chcel poškodenému vrátiť hotovosť, prípadne dodať iné vozidlo, čo však poškodený odmietol. Obžalovaný poprel, že by obdržal výpoveď z predmetnej zmluvy zo strany poškodeného, dodal, že jeho dodávateľ nebol dostatočne preverený, obstarávanie vozidla bolo reálne a nebola preukázaná neexistencia jeho obchodného partnera.

V danom prípade nejde len o obchodnoprávny vzťah, ale obžalovaný ako prokurista spáchal prečin kladený mu za vinu, pretože sa nemohol zbaviť trestnej zodpovednosti len tým, že poukázal na podnikateľské riziko. Z predmetnej zmluvy síce vyplýva iná lehota na dodanie vozidla, avšak svedeckými výpoveďami poškodených bolo preukázané, že obžalovaný ich ubezpečil o dodaní požadovaného vozidla do jedného týždňa od uzavretia zmluvy. Keď to nesplnil, vyhováral sa na rôzne skutočnosti s tým, že im však vozidlo, aj keď neskôr, dodá.

Dôležitou bola skutočnosť, že obžalovaný v čase uzavretia vedel, že bude musieť nastúpiť výkon trestu odňatia slobody vo výmere 6 a pol roka, teda vedel, že svoj záväzok nebude môcť splniť. Neobstojí názor okresného súdu, že obchodnú transakciu bolo možné napriek tomu zrealizovať, keďže firma má stáleho konateľa, a taktiež aj majiteľov, t.j. osoby, ktoré ju mohli v mene spoločnosti dokončiť, pretože táto reálne dokončená nebola. Obžalovaný pri stretnutiach s poškodenými týchto ubezpečoval, že obdobným spôsobom už doviezol v minulosti vozidlá pre viaceré osoby, navyše vystupoval ako majiteľ firmy. Napokon možno poukázať aj na osobu obžalovaného, ktorý bol v minulosti opakovane trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, teda mal s obdobnými konaniami skúsenosti, preto aj v tomto prípade konal zavinené.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, zástupca krajskej prokuratúry navrhol vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora v zmysle písomných dôvodov, naproti tomu obhajca obžalovaného navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť ako nedôvodné, keďže napadnutý rozsudok považoval vo všetkých jeho častiach za zákonný.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania podaného okresným prokurátorom preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov oslobodzujúceho rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa, pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr.por., prejednávanejmu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného zo spáchania skutku kladeného mu za vinu a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm.b) Tr.por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko žalovaný skutok nie je trestným činom, správnym je aj výrok o náhrade škody, ktorým poškodeného H. O. odkázal s jeho nárokom na

civilný proces, keďže takýto procesný postup podľa § 288 ods. 3 Tr.por. je pri oslobodzujúcom rozsudku obligatórny. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom, najmä na stranách č. 3, 4 a 5, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť aj odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré však nie je možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu.

Ohľadne skutkových zistení možno poznamenať, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný ako prokurista uvedenej spoločnosti uzatvoril s poškodeným H. O. predmetnú zmluvu, na základe ktorej mal obžalovaný zaobstarať pre poškodeného požadované ojazdené osobné motorové vozidlo za sumu maximálne 5.650,- Eur, ktorú poškodený obžalovanému ako prokuristovi 1. TOP automobile spol. s r.o. aj reálne odovzdal. Spornou otázkou, na ktorú mali rozdielne názory zmluvné strany, zostalo to, či požadované vozidlo malo byť poškodenému dodané do jedného týždňa od uzavretia tejto zmluvy, ako bolo ústne dohodnuté, čo tvrdili svedok poškodený H. O. zhodne s jeho manželkou svedkyňou L.. J. O., alebo lehota na plnenie trvala až do 12.01.2017, ako to vyplývalo z príslušného ustanovenia písomne uzavretej zmluvy. Keďže táto okolnosť zostala sporná, rešpektujúc zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, bolo potrebné vychádzať z toho, že obžalovaný mohol dodať požadované vozidlo až do vyššie uvedenej lehoty vyplývajúcej z uzavretej zmluvy, najmä, ak táto samotná obsahuje aj ustanovenie, že akékoľvek jej zmeny alebo doplnky k nej možno robiť len formou písomných dodatkov podpísaných oprávnenými zástupcami oboch zmluvných strán. V tomto smere nemožno akceptovať námietku odvolateľa, že ustanovenia zo zmluvy boli pre poškodeného a jeho manželku ako laikov ťažko zrozumiteľné, preto ich nie je možné v danom prípade aplikovať a je nutné vychádzať len z údajnej ústnej dohody, nakoľko ide o plnoleté osoby spôsobilé na právne úkony, pričom poškodený uzavrel predmetnú zmluvu slobodne a spomínané ustanovenia neboli obzvlášť komplikované, naopak, boli zrozumiteľné aj pre bežného človeka, ktorý nemá právnické vzdelanie. Bez akýchkoľvek pochybností nebolo zároveň preukázané ani to, že by bolo obžalovanému v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy doručené jej vypovedanie.

V prospech obžalovaného vyznieva aj jeho postoj po tom, čo poškodenému nedodal požadované vozidlo, keď mu ponúkol z tohto dôvodu vrátenie vozidla, resp. dodanie iného vozidla, čo potvrdil samotný poškodený, aj keď ani jednu z navrhnutých možností neakceptoval. S odvolateľom nemožno súhlasiť, v takom rozsahu ako to požadoval, ani v tom smere, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že bude musieť nastúpiť do dlhodobého výkonu trestu odňatia slobody, preto nebude možné zrealizovať plnenie dohodnuté v zmluve, nakoľko obžalovaný bol síce prokuristom uvedenej spoločnosti ako zmluvnej strany, v mene ktorej zmluvu aj uzatvoril, avšak táto obchodná spoločnosť naďalej reálne existovala, mala konateľku, ako aj zamestnancov, teda existovali osoby, ktoré mohli dohodnutú obchodnú transakciu v jej mene dokončiť. Za takejto situácie ani skutočnosť, že obžalovaný má evidentne sklon páchať rôznorodú trestnú činnosť majetkového charakteru, nepostačovala na preukázanie tzv. podvodného úmyslu obžalovaného v čase uzavretia zmluvy bez akýchkoľvek pochybností.

Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu mal odvolací súd síce za to, že obžalovaný nekonal poctivo, o čom svedčí i to, že poškodenému a jeho manželke doposiaľ požadované vozidlo nedodal a ani zaplatenú zálohu nevrátil, čím v tomto čase už evidentne porušil viacero ustanovení uzatvorenej zmluvy, jeho konanie však nenaplnilo z vyššie uvedených dôvodov všetky potrebné znaky, ktoré predpokladá a ich naplnenie vyžaduje skutková podstata prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr.zák., vrátane subjektívnej stránky, ktoré naplnenie si vyžaduje preukázanie minimálne tzv. nepriameho úmyslu, taktiež nenaplnil ani znaky iného trestného činu, preto prvostupňový súd postupoval správne, keď v konečnom dôsledku obžalovaného v zmysle § 285 písm. b) Tr.por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko žalovaný skutok nie je trestným činom. Napokon represívne a donucovacie prostriedky, ktorých aplikáciu pripúšťa Trestný zákon, majú byť na dosiahnutie nápravy, resp. zákonnosti použité z hľadiska celého právneho poriadku až ako posledná a krajná možnosť (princíp ultima ratio) a ich použitie by v danom prípade nebolo primerané a zákonné.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.